

tale lige saavel som alle andre. Det er ingenlunde saaledes, at det er de store ude paa Landet, Gaardmænd, Proprietærer og Herremænd, der betale dette Løb i Form af Skatter, nej, Husmændene maa selvfølgelig betale deres Part deraf, og netop derfor indse de, at det ikke i det lange Løb kan blive ved at gaa paa denne Maade. At jeg har Ret i denne Betragtning, fremgaar ogsaa, forekommer det mig, af en anden Ting. Det viser sig nemlig, at man fra alle Sider mere og mere kræver, at vi maa bort fra den nuværende Alderdomsunderstøttelse og over til Folkeforsikring. Jeg skal saaledes nævne, at for en Maanedstid siden blev Spørgsmaalet behandlet paa et Møde i Sogneraadforeningen for Svendborg Amt, og man vedtog der enstemmig en Resolution, der gik ud paa at kræve den nuværende Alderdomsunderstøttelse afløst af en Folkeforsikring. Nu er det ingenlunde saaledes, hvad man maaske vilde mene, at denne Forsamling, Svendborg Amts Sogneraadforening, som der var til Stede, bestaar af Gaardmænd og Proprietærer o. s. v. Nej, det er tværtimod en Forsamling, hvor der ikke er ganske faa Husmænd til Stede, netop fordi Husmændene, der saa nylig ere rykkede ind i de kommunale Raad — det tør jeg sikkert sige uden at gaa andre for nær — nære overordentlig stor Interesse for de kommunale Anliggender og derfor i overordentlig stor Udstrækning møde ved disse Sogneraadforenings-Generalforsamlinger. Det er altsaa en Forsamling, hvor Husmændene ere repræsenterede i stort Tal, der kræver at faa den nuværende Alderdomsforsørgelse afløst af en Folkeforsikring, og jeg kan føje til, at det er ikke alene i Svendborg Amt, man er saa slem, at man vil have dette Spørgsmaal ordnet. Nej, den Resolution, man vedtog i Svendborg Amt, var akkurat ligelydende med en Resolution, der kort Tid i Forvejen var vedtagen nede i Præstø Amt, hvor det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) maa være noget kendt. Og jeg skulde gaa ud fra, at Forholdene paa Sogneraadforeningens Generalforsamling i Præstø Amt ere noget lignende som i Svendborg Amt, at ogsaa der vare Husmændene repræsenterede i ret stort Tal.

Jeg tør altsaa efter det, jeg her har fremført, sikkert med Rette hævde, at der ikke er noget som helst mærkeligt i, at man som Husmand kan gøre den Betragtning gældende, at vi nu skulde tænke paa at komme over fra den nuværende Alderdomsforsørgelse til Folkeforsikring. Men

jeg ønsker udtrykkeligt at pointere overfor det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), der var inde paa det samme Spørgsmaal igen i Aftes, og som, forekommer det mig, gav det noget Udseende af, at man nu vilde tage Alderdomsunderstøttelsen fra de gamle Mennesker — han nævnedes noget om 70,000, der nød godt af denne Understøttelse, og den vilde man nu tage fra dem, fordi nogle enkelte maaske have misbrugt den —, at det er jo ganske hen i Vejret. Der er ikke et Menneske, der tænker paa noget saadant. Jeg ønsker derfor bestemt at pointere, at selv om jeg som Husmand og selv om Husmændene i Almindelighed ere stærkt inde paa den Tanke, at vi nu skulde over til Folkeforsikring, er der ikke en eneste, som vil gøre dette Skridt, uden at han selvfølgelig vogter sig for at komme til at berøve de gamle den Ret til Alderdomsunderstøttelse, de nu have, der er ikke en, der ikke vil hævde, at de Overgangsbestemmelser, som i den Henseende skulde til, maa være af en saadan Art, at man ikke berøver de gamle den Understøttelse, de have, og der er ikke en, der hævde, som vil have, at den Understøttelse, de skulde have i Fremtiden efter de nye Principper, skulde blive mindre eller daarligere for de hæderlige gamle end den, de nu have. Det er ligeledes ganske misforstaaet, hvis man tror, at de, hvad enten det nu er Husmænd eller Gaardmænd, der nu slaa til Lyd for Princippet Folkeforsikring med Hjælp til Selvhjælp, ville berøve de gamle noget af den Ret, de have til at blive understøttede. Nej, hvad vi ønske, og hvad ogsaa Husmændene i stort Tal ønske, er at komme over til en ny Form for Understøttelse, saaledes at de, der virkelig trænge, kunne faa, hvad der tilkommer dem, uden at vi skulde forøge de Udgifter for Stat og Kommune, der i de senere Aar ere voksede med saa rivende Hurtighed. Thi de praktiske Husmænd, der i Kommunalraadene og andre Steder se Skattebyrden vokse saa stærkt, have en Forstaaelse af, at det ikke kan blive ved at gaa, der maa sættes en Stopper. Og netop ved at gaa over til Folkeforsikring kun det naas.

Det var det, jeg ønskede at fremføre navnlig overfor det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) og for Resten ogsaa overfor Socialdemokraterne i Almindelighed. De tage nemlig ganske fejl, hvis de tro, at Husmændene staa paa deres Standpunkt. Ud fra mit Kendskab til de praktiske Forhold vil jeg bestemt hævde, at Husmændenes store Tal, og for øvrigt